

ПРЕПОРЪКА (ЕС) 2020/1366 НА КОМИСИЯТА**от 23 септември 2020 година****относно механизъм на ЕС за подготвеност и управление на кризи в областта на миграцията
(Подробен план за подготвеност и кризи в областта на миграцията)**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 292 от него,

като има предвид, че:

- (1) Бежанската криза от 2015 г. разкри слабости и пропуски в системите на ЕС и националните системи за управление на кризи в областта на миграцията, както и липсата на капацитет и инструменти, които да са на разположение на подложените на най-голям натиск държави членки. Кризата разкри необходимостта от действия по няколко направления едновременно, а именно по отношение на третите държави на произход, транзитно преминаване и/или крайна дестинация, по външните граници на ЕС и в други подложени на натиск държави членки.
- (2) Мерките, предприети от Съюза и държавите членки след бежанската криза от 2015 г., бяха насочени към посрещането на множество потребности, свързани с политики, законодателство, оперативни действия и финанси, както и към подобряването на устойчивостта на управлението на миграцията. Тези безпрецедентни усилия, свързани с мерки на национално и международно равнище и на равнището на ЕС, допринесоха за последователно намаляване на броя на незаконните пристигания от година на година, като през 2019 г. незаконните пристигания достигнаха най-ниското си равнище за период от шест години.
- (3) Ситуацията по външните граници обаче продължава да е силно нестабилна и са необходими допълнителни подобрения, за да бъдем по-добре подготвени да устояваме на потенциални широкомащабни миграционни кризи. Освен това мигрантите, които извършват неразрешени движения и подават молби за убежище в няколко държави членки, могат да представляват тежко бреме за националните системи за предоставяне на убежище.
- (4) За да се избегне появата на привидно неконтролирани миграционни потоци, пристигащи в ЕС, както бе през 2015 г., и за да се гарантира ефективното функциониране на националните миграционни системи, е необходимо да се консолидира оперативното сътрудничество, разработено до момента, чрез създаването на рамка, която да съдейства за по-координирано използване на съответното законодателство. Създаването на такава рамка би допринесло значително за това държавите членки и Съюзът да развият необходимата устойчивост, за да се справят ефективно с всички видове кризи, свързани с миграцията. Освен това миграционната ситуация следва да се наблюдава редовно, за да може да се вземат решения въз основа на пълна картина на ситуацията, когато това е възможно. Този процес следва да се основава на опита, придобит след бежанската криза през 2015 г. по отношение на наблюдението на миграционната ситуация, включително чрез публикуването на доклади за интегрирана ситуационна осведоменост и анализ (ISAA) в рамките на съответното активиране на интегрираните договорености на Съвета за реакция на политическо равнище при кризи (IPCR).
- (5) За да се засили устойчивостта на Съюза и на държавите членки, всички заинтересовани страни, включително държавите членки по двустранни канали, следва да продължат да участват активно в предотвратяването и разрешаването на конфликти, както и да се осведомяват взаимно за потенциална криза в трета държава, която би могла да доведе до миграционна криза в ЕС. Всички инструменти на ЕС, които са от значение и в съответствие с правните им рамки и основните им цели, следва да се използват в подкрепа на държавите партньори при изграждането на техния капацитет и при преодоляването на такива кризи, преди те да са се отразили на ЕС, като същевременно се укрепват целите на политиката в областта на миграцията.
- (6) Ефективният оперативен отговор на една миграционна криза зависи от готовността на отделните държави членки и от тяхната способност да разполагат необходимото оборудване и ресурси, както и от координираните действия, подкрепяни от съществуващите структури на Съюза. Той изисква също така всички съответни участници да си сътрудничат бързо и ефективно. Ето защо един ефективен и навременен механизъм за управление на кризи се основава на съществуването на установени преди това процедури за сътрудничество при кризи, в които ролите и отговорностите на ключовите участници на национално равнище и на равнището на Съюза са ясно определени.
- (7) Необходим е механизъм за структурирано управление на миграцията с наблюдение в реално време, ранно предупреждение и централизиран, координиран отговор на ЕС за мобилизиране на структури, инструменти и човешки и финансови ресурси според нуждите в институциите и агенциите на ЕС и в сътрудничество с държавите членки.

- (8) С Регламент (ЕС) 2019/1896 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ относно европейската гранична и брегова охрана беше определена споделяната отговорност на Европейската агенция за гранична и брегова охрана (Frontex) и на компетентните органи на държавите членки за прилагането на европейското интегрирано управление на границите. С него се изисква също така осигуряване на ситуационна осведоменост и се предвижда интегрирано планиране за европейско интегрирано управление на границите, включително планиране на действия при извънредни ситуации.
- (9) Водещите принципи на подробния план за подготвеност и кризи в областта на миграцията следва да бъдат: предвиждане, солидарност и справедливо споделяне на отговорността, координация, навременна реакция и гъвкаво разпределение на ресурсите.
- (10) Основната цел на подробния план за подготвеност и кризи в областта на миграцията е да се гарантира, от една страна, ситуационна осведоменост и по-добра подготвеност, а от друга страна, ефективно управление и навременен отговор.
- (11) Подробният план за подготвеност и кризи в областта на миграцията следва да осигури оперативна рамка за наблюдение и предвиждане на миграционните потоци и миграционната ситуация, изграждане на устойчивост и организиране на координиран отговор при миграционна криза. Тези цели отразяват двата ключови етапа, очертани в подробния план за подготвеност и кризи в областта на миграцията — наблюдение и подготвеност, от една страна, и управление на кризи, от друга страна.
- (12) За целите на подробния план за подготвеност и кризи в областта на миграцията като миграционна криза следва да бъде определяна всяка ситуация или събитие в рамките на ЕС или в трета държава, които имат ефект и оказват особен натиск върху системата за убежище, миграция или управление на границите на която и да е държава членка или които имат такъв потенциал. Това включва и надхвърля обстоятелствата, определени в член 1, параграф 2 от предложението за регламент за установяване на процедури и механизми за справяне със ситуации на криза и форсмажорни обстоятелства в областта на миграцията и убежището или обстоятелствата, определени в член 2, буква ц) от предложението за регламент относно управлението на убежището и миграцията.
- (13) Подробният план за подготвеност и кризи в областта на миграцията е в съответствие с установените механизми на ЕС за управление на кризи и ги допълва, по-специално Механизма за гражданска защита на Съюза (UCPM), включително неговия Координационен център за реагиране при извънредни ситуации (ERCC), интегрираните договорености на Съвета за реакция на политическо равнище при кризи (IPCR), системата ARGUS на Комисията и механизмът на ЕСВД за реакция при кризи (CRM), които могат да бъдат задействани едновременно или след активирането на подробния план за подготвеност и кризи в областта на миграцията на неговия етап на управление на кризи. Целта на подробния план за подготвеност и кризи в областта на миграцията е да се подпомогнат взаимодействието и сътрудничеството между тези общи механизми при кризи, като се гарантира, че им се предоставя актуална информация за кризисната ситуация.
- (14) Въпреки че подробният план за подготвеност и кризи в областта на миграцията се основава на съответното действащо законодателство, той е предназначен също така да съдейства за прилагането на нови инструменти, предложени от Комисията, включително регламент относно управлението на убежището и миграцията и регламент за справяне на ситуации на криза и форсмажорни обстоятелства в областта на миграцията и убежището.
- (15) В рамките на своя етап на наблюдение и подготовка подробният план за подготвеност и кризи в областта на миграцията следва да предвиди редица стъпки, които да гарантират редовна ситуационна осведоменост и ранно предупреждение/прогнозиране, както и помощ при изготвянето на годишния доклад за управлението на миграцията, публикуван от Комисията в съответствие с член 6 от предложението за регламент относно управлението на убежището и миграцията. Ситуационната осведоменост, предоставяна от подробния план за подготвеност и кризи в областта на миграцията, би могла, наред с другото, да позволи на председателството на Съвета да намали степента на активиране на настоящите IPCR във връзка с миграционна криза. На етапа на управление на кризи подробният план за подготвеност и кризи в областта на миграцията следва да гарантира, че всички участници разполагат с актуална подробна информация относно миграционната ситуация, която позволява вземането на навременни решения, и че изпълнението на тези решения се наблюдава и координира по подходящ начин.
- (16) За да може подробният план за подготвеност и кризи в областта на миграцията да се превърне в реалност, държавите членки, Съветът, Комисията, Европейската служба за външна дейност (ЕСВД), Европейската служба за подкрепа в областта на убежището (EASO), Европейската агенция за гранична и брегова охрана (Frontex), Европейската агенция за правоприлагане (Европол), Европейската агенция за оперативното управление на широкомащабните информационни системи в областта на сигурността и правосъдието (eu-LISA) и Агенцията за основните права (FRA) следва да работят заедно като Европейска мрежа за подготвеност и управление на кризи в областта на миграцията („Мрежата“). Основната цел на Мрежата следва да бъде осигуряването на подходящ обмен на информация, която е от значение за двата етапа на подробния план за подготвеност и кризи в областта на миграцията.
- (17) Мрежата следва да подпомага наблюдението и предвиждането на миграционните потоци, да повишава устойчивостта и да подобрява техническата координация на отговора на кризата при пълно спазване на действащото законодателство и при използване и допълване на съществуващите инструменти.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2019/1896 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2019 г. за европейската гранична и брегова охрана и за отмяна на регламенти (ЕС) № 1052/2013 и (ЕС) 2016/1624 (ОВ L 295, 14.11.2019 г., стр. 1).

- (18) Съответните трети държави на произход, транзитно преминаване и/или крайна дестинация следва също така да участват на *ad hoc* основа, когато това е възможно, във функционирането на подробния план за готовност и кризи в областта на миграцията. Това участие следва да допринесе за ефикасен обмен на информация, както и за действия за изграждане на подходяща ситуационна осведоменост относно миграцията в тези държави и за реакцията им при потенциални кризи,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ПРЕПОРЪКА:

1. За да допринесе за по-ефикасното управление на миграцията чрез наблюдение и предвиждане на миграционни потоци, изграждане на устойчивост и готовност и организиране на отговор на миграционна криза, държавите членки, Съветът, Комисията, Европейската служба за външна дейност (ЕСВД), Европейската служба за подкрепа в областта на убежището (EASO), Европейската агенция за гранична и брегова охрана (Frontex), Европейската агенция за правоприлагане (Европол), Европейската агенция за оперативното управление на широкомащабните информационни системи в областта на сигурността и правосъдието (eu-LISA) и Агенцията за основните права (FRA) (наричани по-нататък „участници“) следва да си сътрудничат в рамките на **подробния план за готовност и кризи в областта на миграцията**.
2. За тази цел участниците следва да работят заедно в рамките на Европейска мрежа за готовност и управление на кризи в областта на миграцията (наричана по-нататък „**Мрежата**“) с цел да съдействат за изпълнението на подробния план за готовност и кризи в областта на миграцията.
3. Участниците в мрежата следва да осигурят подходящ обмен на информация, която да е от значение за двата етапа на подробния план за готовност и кризи в областта на миграцията, при пълно спазване на правните разпоредби относно своите правомощия и отговорности.
4. На **първия етап** от подробния план за готовност и кризи в областта на миграцията, който следва да бъде задействан постоянно и да продължава и по време на втория етап, участниците следва да предоставят навременна и подходяща информация с цел актуализиране на ситуационната осведоменост във връзка с миграцията и осигуряване на ранно предупреждение/прогнозиране, както и да увеличат устойчивостта за ефективно справяне с всички видове кризи, свързани с миграцията. **Вторият етап** следва да се прилага за всяка ситуация или събитие в рамките на ЕС или в трета държава, които имат ефект и оказват особен натиск върху системата за убежище, миграция или управление на границите на която и да е държава членка или които имат такъв потенциал. Вторият етап включва и надхвърля обстоятелствата, определени в член 1, параграф 2 от предложението за регламент за установяване на процедури и механизми за справяне със ситуации на криза и форсмажорни обстоятелства в областта на миграцията и убежището или обстоятелствата, определени в член 2, буква ц) от предложението за регламент относно управлението на убежището и миграцията.
5. Мрежата следва да изготви **насоки за изпълнение** с цел да се осигури ефективен обмен на информация, която е от значение за функционирането на подробния план за готовност и кризи в областта на миграцията, между съответните национални и европейски механизми за управление на кризи.
6. Държавите членки, Съветът, Комисията, Европейската служба за външна дейност (ЕСВД), Европейската служба за подкрепа в областта на убежището (EASO), Европейската агенция за гранична и брегова охрана (Frontex), Европейската агенция за правоприлагане (Европол), Европейската агенция за оперативното управление на широкомащабните информационни системи в областта на сигурността и правосъдието (eu-LISA) и Агенцията за основните права (FRA) следва да определят точка за контакт във връзка с **въвеждането в действие на Мрежата**.
7. Точките за контакт следва да обменят редовно информация, по-специално с цел да се съдейства за публикуването от Комисията на периодични **доклади за управлението на миграцията**, както е предвидено в член 6, параграф 4, и доклади за ситуацията, както е предвидено в член 6, параграф 6 от предложението за регламент относно управлението на убежището и миграцията.
8. В съответствие със заключенията в докладите за управлението на миграцията и в докладите за ситуацията държавите членки следва да **обсъдят необходимите мерки**, които да бъдат предприети. Тези обсъждания следва да се провеждат на техническо, стратегическо и при необходимост политическо равнище в съответните подготвителни органи на Съвета или в Съвета.
9. В съгласие с държава членка, изправена пред **ситуация на миграционна криза**, както е посочено в препоръка 4, Комисията следва да информира останалите точки за контакт в рамките на Мрежата относно ситуацията **с цел задействане на етапа, свързан с управлението на криза**, от подробния план за готовност и кризи в областта на миграцията. Точката за контакт на засегнатата държава членка следва незабавно да предостави необходимата информация на точката за контакт на Комисията, както е посочено в приложението.
10. В такава кризисна ситуация точката за контакт следва да съдейства на Комисията, като предоставя необходимата информация и насоки и координира мерките в отговор на кризата.

11. Обменът на информация в рамките на Мрежата следва да се осъществява посредством наличните канали за комуникация, включително, когато е възможно, **платформата за PCR** със съответните ѝ функционални възможности и в съответствие с насоките за изпълнение, посочени в препоръка 5 по-горе.
12. Двата етапа на подробния план за подготвеност и кризи в областта на миграцията следва да бъдат в съответствие с управлението и работния процес, посочени в приложението.

Съставено в Брюксел на 23 септември 2020 година.

За Комисията
Ylva JOHANSSON
Член на Комисията

ПРИЛОЖЕНИЕ

В настоящото приложение се посочват принципите и основните участници в подробния план за подготвеност и кризи в областта на миграцията и подробно се описва функционирането му на двата етапа.

1. ПРИНЦИПИ И УЧАСТНИЦИ ЗА ДВАТА ЕТАПА

Принципи

При набелязването на необходимите мерки и възлагането на отговорности на съответните участници подробният план за подготвеност и кризи в областта на миграцията следва да се основава на посочените по-долу **принципи**:

- i) **Предвиждане**: миграционната ситуация следва да се наблюдава редовно и решенията следва да се вземат въз основа на пълна и координирана картина на състоянието, най-вече с цел превенция.
- ii) **Координация**: при ответните действия във връзка с кризата следват да се използват мерки от всички съответни области на вътрешната и външната политика и да се включат всички участници съгласно координиран и всеобхватен подход.
- iii) **Навременна реакция**: мерките следва да се предприемат веднага щом се окажат необходими, за да се предотврати влошаване на ситуацията.
- iv) **Гъвкаво разпределение на ресурсите**: необходимо е ресурсите да се мобилизират бързо, като съответните участници използват пълноценно гъвкавостта в степента, в която това е възможно при различните инструменти за финансиране.
- v) **Солидарност и справедливо споделяне на отговорността**, както се посочва в член 5 от предложението за регламент относно управлението на убежището и миграцията.

Участници

Участниците в изпълнението на двата етапа на подробния план за подготвеност и кризи в областта на миграцията са, както следва:

- държавите членки, включително техните служители за връзка,
- Съветът,
- Европейската комисия, включително служителите, командировани на място и в делегациите на ЕС, както и европейските служители за връзка по въпросите на миграцията,
- Европейската служба за външна дейност, включително делегациите на ЕС и съответните мисии и операции по линия на общата политика за сигурност и отбрана,
- агенции на ЕС (EASO, Frontex, Европол, eu-LISA и FRA), включително техните служители за връзка.

2. ЕТАП НА НАБЛЮДЕНИЕ И ПОДГОТОВКА (ЕТАП 1)

a) Цел

Целта на подробния план за подготвеност и кризи в областта на миграцията на етапа на наблюдение и подготовка е да съдейства за по-координирано използване на действащото законодателство чрез повишаване на ситуационната осведоменост и споделянето ѝ между всички засегнати участници, създаване на система за ранно предупреждение/прогнозиране на равнището на ЕС и подпомагане на развиването на нужната устойчивост в държавите членки, за да се справят ефективно с всички видове кризи, свързани с миграцията.

Първият етап на механизма е насочен към постигането на следните основни цели:

- **Споделяне на ситуационната осведоменост и ранно предупреждение/прогнозиране**. Навременното и достатъчно всеобхватно разбиране на събитията и новите тенденции от всички заинтересовани страни следва да даде възможност за наблюдение на ситуацията и добра подготовка за координирани ответни действия, когато са необходими такива. Възникването на нови проблематични и критични ситуации следва да се предвижда своевременно. Всички участници следва да предоставят информация и данни за целите на системата за ранно предупреждение/прогнозиране, която ще бъде създадена на равнището на ЕС. Усилията за създаването на такава система следва да се координират от Комисията, като се използват наличните и евентуални бъдещи инструменти.
- **Подкрепа за създаване на устойчивост**. Наличието на общо разбиране за ситуацията, за факторите, от които се влияе тя, и за прогнозите следва да помогне на държавите членки да съсредоточат усилията си върху изграждането на капацитет в случай на нова миграционна криза.

б) Управление

Комисията, при необходимост в сътрудничество с ЕСВД, следва да играе водеща роля на етапа на наблюдение и подготовка, като използва всичките си активи, в това число европейските служители за връзка по въпросите на миграцията, Координационния център за реагиране при извънредни ситуации (ERCC) и наличните средства съгласно съответните им мандати, цели и процедури. Тя следва да председателства Мрежата и да осигурява нейния секретариат, да събира информация, да изготвя необходимите доклади и да наблюдава изпълнението на мерките, предприемани от участниците.

Държавите членки, агенциите на ЕС и други участници следва да съдействат на Комисията за изпълнението на горепосочената роля, по-специално като предоставят навременна и точна информация, анализи и прогнози, както и оценка на своята подготвеност и планиране на действия при извънредни ситуации.

Нужните дискусии на техническо, стратегическо и, при необходимост, политическо равнище относно предприемането на мерки в държавите членки следва да се водят в съответните **подготвителни органи на Съвета** въз основа на констатациите в докладите на Комисията, изготвяни на този етап от подробния план за подготвеност и кризи в областта на миграцията.

В ситуации, в които Съветът реши да издаде оперативни заключения и препоръки, **Мрежата** следва да подкрепи изпълнението им чрез обмен на необходимата информация.

в) Работен процес

Споделяне на ситуационната осведоменост и ранно предупреждение/прогнозиране

Комисията следва да организира редовно, поне веднъж на тримесечие, **срещи или видео конференции на Мрежата**. Честотата на тези контакти следва да зависи от сериозността на миграционната ситуация и от темите, набелязани при наблюдение на миграцията и действията при извънредни ситуации.

Когато е целесъобразно и осъществимо, на дискусиите на Мрежата, посветени на определен миграционен маршрут, могат да бъдат поканени на *ad hoc* основа представители на **основните трети държави на произход, транзитно преминаване и/или дестинация** и представители на **ключови международни партньори и заинтересовани страни**, като целта е навременният и редовен обмен на информация относно миграционните потоци, контрабандни дейности и други фактори (включително фактори от геополитическо, здравно, екологично, климатично, демографско или социално-икономическо естество), които се отразят върху управлението от страна на ЕС на убежището, миграцията и границите. Редът и условията във връзка с този принос следва да бъдат определени в консултация с въпросните държави чрез съответните делегации на ЕС и в тясна координация с ЕСВД.

Подготовката следва да бъде ключов елемент от диалозите относно миграцията с трети държави, по-специално с държавите, разположени в съседство с ЕС, и следва да бъде насочена към създаването на канали за връзка и идентифицирането на местни участници, които да бъдат използвани и с които да бъде установен контакт в случай на криза.

Когато е възможно, Комисията, в сътрудничество с ЕСВД, следва да организира на *ad hoc* основа специални за всеки миграционен маршрут **видео конференции с основните трети държави** на произход, транзитно преминаване и/или дестинация, и да засили организираните понастоящем подобни конференции. В тези видео конференции следва да участват всички други заинтересовани страни, които са засегнати или проявяват безспорен интерес към миграционните движения по определен миграционен маршрут. Видео конференцията следва да бъде структурирана по начин, който стимулира съдържателните дискусии в тясно сътрудничество с делегациите на ЕС и от полза за всички участници.

Всички **точки за контакт** на Мрежата следва да предоставят информация, за да допринесат за изготвянето на необходимата картина на състоянието. Споделянето на ситуационна осведоменост включва данни относно миграционните потоци, информация за системите за приемане, убежище и управление на границите, съответното развитие на национално равнище в сферата на миграцията в държавите членки и в трети държави, уведомления за ранно предупреждение/прогнозиране и действия за сътрудничество с трети държави. Всички точки за контакт следва да споделят информация за предизвикателствата, недостатъците и ответните действия на място, които представляват интерес за изготвянето на обща картина на състоянието на равнище ЕС. Точното функциониране на Мрежата следва да бъде подробно описано в стандартни оперативни процедури.

Мрежата следва да използва пълноценно наличните канали и платформи за комуникация, включително, когато е възможно, **платформата за IPCR** със съответните ѝ функционални възможности. Ако наличните инструменти са недостатъчни, Комисията ще проучи възможността за усъвършенстване на съществуващите платформи или за създаване на **специална защитена интернет платформа**, която ще осигурява бърз обмен на информация в рамките на Мрежата.

Въз основа на този принос Комисията следва да изготвя доклади за ситуацията — доклад за ситуационна осведоменост и анализ във връзка с миграцията (**MISAA**) с честота, която следва да бъде решена от Мрежата на етапа на наблюдение и подготовка. Докладът MISAA следва да се изготвя въз основа на образеца и методологията на сегашния доклад за интегрирана ситуационна осведоменост и анализ (ISAA), въведен при активирането на IPCR във връзка с бежанската криза от 2015 г., и ще замени доклада ISAA, ако тези IPCR се деактивират от председателството. Когато е възможно, участниците следва да споделят също така информация, получена от източници извън ЕС, включително трети държави и международни партньори. Докладът MISAA следва да представя тенденциите и евентуално да извършва ранно предупреждение/прогнозиране на потоците, което дава възможност за уведомяването на всички участници и предприемането на коригиращи мерки от тяхна страна. Докладът MISAA следва да бъде споделян единствено с участниците посредством платформата IPCR при пълното спазване на правилата за достъп до тази платформа и със съответното участие на Координационния център за реагиране при извънредни ситуации.

Държавите членки следва да **обсъдят необходимите мерки**, които да бъдат предприети, и заключенията, посочени в доклада MISAA. Те следва да провеждат дискусии на техническо, стратегическо и, при необходимост, политическо равнище в съответните подготвителни органи на Съвета или заседания на Съвета. Съветът може да изготви оперативни заключения и препоръки, във връзка с които съответните участници следва да предприемат действия с подкрепата на Мрежата.

Подкрепа за създаване на устойчивост

Въз основа на докладите и националните стратегии за управление на миграцията, предвидени в член 6, параграфи 4 и 6 от предложението за регламент относно управлението на убежището и миграцията, и с цел засилване на устойчивостта на общото управление на миграцията от страна на ЕС следва да бъде изготвен **цикъл за действия при извънредни ситуации във връзка с миграцията**.

В съответствие с член 6, параграф 3 от предложението за регламент относно управлението на убежището и миграцията държавите членки изготвят национални стратегии за осигуряване на достатъчен капацитет на място за ефективно управление на убежището и миграцията, които съдържат информация как държавите членки прилагат принципите, определени в посочения регламент, и изпълняват на национално равнище произтичащите от него правни задължения. Тези стратегии следва да включват планиране на действия при извънредни ситуации на национално равнище, като се вземат под внимание планирането на действия при извънредни ситуации съгласно съответното законодателство, включително член 8, параграф 6 и член 9, параграфи 3, 5 и 6 от Регламент (ЕС) 2019/1896 (Европейска агенция за гранична и брегова охрана), и изпълнението на европейското интегрирано управление на границите, както е посочено в този регламент.

Агенциите на ЕС следва да докладват на Комисията за капацитета си и планове си за действия при извънредни ситуации, както и всяка друга информация, която би могла да бъде използвана от Комисията в този контекст.

Приносът на **ЕСВД** следва да бъде свързан с външните аспекти на миграцията и действията на службата за сътрудничество с трети държави на произход, транзитно преминаване и/или дестинация.

На **третите държави** следва да се предостави възможност доброволно да споделят своите стратегии относно миграцията и планове за действия при извънредни ситуации с Комисията или с Мрежата.

Въз основа на горепосочената информация и в съответствие с член 6, параграф 4 от предложението за регламент относно управлението на убежището и миграцията Комисията ежегодно ще представя доклад за управлението на миграцията, в който ще се описват вероятното развитие на миграционната ситуация и подготвеността на Съюза и държавите членки.

Държавите членки следва да обсъдят констатациите в ежегодните доклади за управлението на миграцията, изготвени от Комисията, в подходящия контекст.

Комисията, със съдействието на другите участници в Мрежата, следва да предостави рамка за наблюдения на действията, предприети вследствие на **констатациите** в ежегодните доклади за управлението на миграцията, и да докладва за отбелязания напредък и ситуацията по време на следващото годишно докладване на цикъла.

3. ЕТАП НА УПРАВЛЕНИЕ НА МИГРАЦИОННАТА КРИЗА (ЕТАП 2)

а) Цел

Целта на подробния план за подготвеност и кризи в областта на миграция на етапа на управление на кризата е да съдейства за бързи, ефикасни и координирани действия на ЕС в отговор на миграционна криза чрез предоставяне на навременна и актуална информация на съставителите на политиките на ЕС относно променящата се оперативна ситуация, както и чрез подпомагане на наблюдението, координацията на място и комуникацията на техническо равнище между всички участници.

б) Управление

На етапа на управление на кризата от подробния план за подготвеност и кризи в областта на миграцията и докато не са активирани общите **механизми на ЕС при кризи** (Механизмът на Съюза за гражданска защита, интегрираните договорености за реакция на политическо равнище при кризи, системата ARGUS и механизмът за реакция при кризи), подробният план за подготвеност и кризи в областта на миграцията използва своята рамка, включително Мрежата и механизъм за докладване, за да изпълнява целта си.

След като **общите механизми на ЕС при кризи** бъдат активирани съгласно съответните процедури и цели, следва да се обезпечи цялостното управление на кризата, включително нужната координация между механизмите.

По време на активирането на етап 2 дейностите по линия на етап 1 продължават и се засилват.

Мрежата, която се активира и председателства от Комисията, следва да подпомага дейността на общите механизми на ЕС при кризи. По-специално подпомагането следва да бъде съсредоточено върху предоставяне на ситуационна осведоменост, необходима за дискусиите и решенията в рамките на тези механизми, и върху проследяване на прилагането им от съответните участници. За тази цел Мрежата следва да провежда редовни срещи чрез видео конференции и да обсъжда всички оперативни аспекти на решенията, приети в рамките на общите механизми на ЕС при кризи, и докладва обратно на тях.

Центровете за управление на кризи на държавите членки, в случай че бъдат активирани, следва да осигурят подходяща връзка с общите механизми на ЕС при кризи, включително Механизма за гражданска защита на Съюза и неговия Координационен център за реагиране при извънредни ситуации, и да подпомагат дейността на съответната им точка за контакт в Мрежата в съответствие с насоките, посочени в препоръка 5.

При необходимост и в допълнение към **заседанията, провеждани в Съвета** съгласно правилата за IPCR, биха могли да се проведат допълнителни дискусии в съответните подготвителни органи на Съвета или в Съвета въз основа на констатациите в докладите на Комисията относно ситуацията.

Всеки участник следва да предприеме необходимите мерки, включително изброените в инструментариума съгласно точка г) по-долу.

в) Работен процес

1. Етапът на управление на кризата от подробния план за подготвеност и кризи в областта на миграцията може да бъде задействан от Комисията в съгласие с държава членка, изправена пред миграционна криза, както е посочено в препоръка 4.
2. **Точката за контакт** на Комисията следва да уведоми останалите точки за контакт в Мрежата (председателството на ЕС, държавите членки, Съвета, ЕСВД, агенциите на ЕС) за решението да се активира подробният план за подготвеност и кризи в областта на миграцията на етапа му на управление на кризата.
3. Комисията незабавно **активира Мрежата** в денонощен режим на работа и **свиква спешна среща/видео конференция** на Мрежата, за да могат посочените по-долу точки да бъдат обсъдени на техническо равнище:
 - а) обмен на информация относно ситуацията;
 - б) анализиране на варианти за бързи, ефикасни и ефективни ответни действия;
 - в) координиране на съобщенията за публична комуникация в съгласуваност с наличните структури;
 - г) координиране на помощта на място.
4. Засегнатите държави членки следва да **активират своите мерки при извънредни ситуации** и да направят първоначална оценка на нуждите, за която Комисията и останалите членове на Мрежата следва да бъдат незабавно уведомени. Първоначалната оценка следва да съдържа следната информация:
 - а) ситуацията на място, основните движещи фактори и прогноза, включваща евентуалните последици;
 - б) текущия материален, оперативен и финансов капацитет;
 - в) изпълнението на мерките при извънредни ситуации;
 - г) нуждите от материално, оперативно и финансово естество, които следва да бъдат удовлетворени от съответните участници, включително от други държави членки или агенции на ЕС.

5. Въз основа на информацията, събрана чрез Мрежата, Комисията следва да уведоми Мрежата, предоставяйки по-специално:
 - а) преглед на ситуацията, включително прогноза и евентуални последици. Когато е възможно, следва да бъде включена информация, предоставена от съответни трети държави и относно тях;
 - б) настоящия капацитет на засегнатите държави членки и трети държави на произход, транзитно преминаване и/или дестинация и настоящия капацитет на ЕС и други държави членки да се справят с кризата;
 - в) текущото подпомагане от ЕС и държавите членки;
 - г) оценка на пропуските и нуждите;
 - д) възможни действия на равнището на институциите на ЕС, органите на ЕС, агенциите на ЕС и държавите членки от посочения по-долу инструментариум.

Когато държава членка подаде мотивирано искане съгласно член 2, параграф 1 или член 6, параграф 1 от предложението за регламент за справяне със ситуации на криза и форсмажорни обстоятелства в областта на миграцията и убежището, информацията, събрана посредством Мрежата, може да допринесе за анализа и действията на Комисията, както е предвидено в членове 2 и 6 от това предложение.

Когато Комисията започне оценката на миграционната ситуация в държава членка съгласно 47 от предложението за регламент относно управлението на убежището и миграцията, информацията, събрана посредством Мрежата, може да допринесе за доклада на Комисията относно миграционния натиск, както е предвидено в член 48 от това предложение.

Що се отнася до помощта за гражданска защита, координацията между държавите членки следва да бъде осигурявана чрез Координационния център за реагиране при извънредни ситуации.

6. Председателството на Съвета би могло да анализира необходимостта от свикване на **извънредно заседание на Съвета**.
7. Мрежата ще допринесе за работата на общите системи на ЕС за управление на кризи след активирането им, като предоставя ситуационна осведоменост и обменя информацията, която е нужна за наблюдение на техническо равнище на изпълнението на необходимите действия, съгласно договореното в рамките на тези системи.
8. **Координацията в държавите членки** следва да се извършва в съответните национални механизми за управление на кризи, функциониращи в сферата на миграцията, с участието на всички заинтересовани страни на национално ниво и при пълна последователност и съгласуваност с изпълнението на подробния план за подготвеност и кризи в областта на миграцията, като общата роля на координатор се изпълнява от IPCR.
9. Ако Механизмът за гражданска защита на Съюза бъде активиран, **Координационният център за реагиране при извънредни ситуации** на Комисията следва да съдейства за бързото предоставяне на спешна подкрепа на исканите държави членки и да действа като координационно звено на помощта за гражданска защита между всички държави — членки на ЕС, и участващи държави. Следва се установи **денонощна връзка между** съответните служби на Комисията.
10. Когато е необходимо и възможно, следва да се създаде **засилен механизъм за наблюдение в трети държави** с внедряването или активирането на служители за връзка от всички участници в основните трети държави на произход, транзитно преминаване и/или дестинация.
11. В зависимост от потребностите следва да се активират и **други секторни механизми и инструменти при кризи**, както е посочено в инструментариума по-долу.
12. По време на криза **Мрежата** следва да бъде денонощно и напълно активирана.
13. Ако IPCR се активират, редовното наблюдение на миграцията се осигурява посредством **докладите ISAA**, които заменят докладите MISAA, докато трае периодът на активирането. Ако IPCR не се активират, публикуваните от Комисията **доклади MISAA** на първия етап от подробния план за подготвеност и кризи в областта на миграцията ще продължат да се изготвят въз основа на приноса на съответните участници, предоставян чрез Мрежата.
14. Публикуваните от Комисията доклади MISAA/ISAA на този етап от подробния план за подготвеност и кризи в областта на миграцията следва да се обсъждат в съответните подготвителни органи на Съвета или в Съвета.

15. Етапът на управление на кризата от подробния план за подготвеност и кризи в областта на миграцията може да бъде **деактивиран** от Комисията по искане на държава членка/ държави членки или по собствена инициатива, след като ситуацията, предизвикала кризата, вече не е налице или се смята, че е под контрол.
16. Комисията, заедно със Съвета, ЕСВД и агенциите на ЕС, следва да организира специализирано **обучение** за процедурите и инструментите, използвани в ситуации на миграционна криза, с цел повишаване на знанията и подобряване на подготвеността на всички съответни служители.
17. Всички участници следва да провеждат **редовни учения** във връзка с ответните действия на миграционни кризи на национално и европейско равнище и, когато е необходимо, да преработват подробния план за подготвеност и кризи в областта на миграцията въз основа на натрупания опит.

г) Набор от инструменти

Посочените по-долу мерки представляват наборът от инструменти за ответни действия в случай на миграционна криза в съответствие с приложимото законодателство.

Мерки в държавите на произход, транзитно преминаване и/или дестинация

- В допълнение към текущото сътрудничество с партньорски трети държави Комисията, съвместно с ЕСВД, делегациите на ЕС и държавите членки, извършва координация с основните трети държави на произход, транзитно преминаване и/или дестинация, като целта е да им предостави подкрепа за допълнително повишаване на техния капацитет за приемане, за по-добро управление на миграционните потоци, по-специално във връзка със защитата на границите и борбата с контрабандата на мигранти, и за засилване на сътрудничеството в областта на връщането. Специално внимание се отделя на държавите, разположени в съседство с ЕС.
- Комисията, в сътрудничество с държавите членки и ЕСВД, предоставя допълнителни безопасни коридори и схеми за презаселване в трети държави на произход, транзитно преминаване и/или дестинация.
- Комисията работи в сътрудничество с основните международни организации (а именно ВКБООН и МОМ) и ключови неправителствени организации и установява полезни взаимодействия с тях с цел допълнително прилагане на целесъобразни мерки в съответната страна на произход, транзитно преминаване и/или дестинация.
- Въз основа на установените потребности Комисията преразглежда и активира наличното финансиране по линия на всички съответни инструменти за (вътрешно и външно) финансиране, включително техните компоненти за спешни ситуации, където това е приложимо в съответствие с техните правни рамки и цели. Взаимодействието между инструментите е от основно значение за справяне с продължителния миграционен натиск.
- При извънредни обстоятелства Комисията разглежда възможността за мобилизиране на допълнителни ресурси въз основа на разпоредбите на МФР, ако горепосоченото финансиране не е достатъчно.
- Комисията, в сътрудничество с държавите членки, обмисля съвместното използване на финансиране от бюджета на ЕС и националните бюджети в очакване на решение за продължаване през бъдещата МФР.
- Когато е целесъобразно и възможно, Комисията, съгласно действащите договорености с държавите членки, създава механизъм за засилено наблюдение в трети държави, използвайки също така специалните за всеки миграционен маршрут видео конференции, ако се провеждат такива по линия на подробния план за подготвеност и кризи в областта на миграцията, и с разполагането или активирането на служители за връзка в основните трети държави на транзитно преминаване, произход и/или дестинация.
- Когато между ЕС и трета държава е сключено споразумение за статуса, Frontex разполага екипи за управление на границите, които съдействат на съответните органи на тази трета държава при контрола на нейните граници.
- ЕСВД активира механизма си за реакция при кризи при възникването на сериозна или спешна ситуация, която засяга или е свързана с външното измерение на миграцията, като използва отделните елементи на механизма за реакция при кризи, както е целесъобразно: кризисна среща, кризисно звено; кризисна платформа; и работна група.
- Делегациите на ЕСВД, в тясно сътрудничество с Комисията, изпълняват своите съответни функции преди, по време на и след кризата, включително като предоставят ситуационна осведоменост и извършват дипломатическите, политическите и оперативните ответни действия, предприети от ЕС.

- ЕСВД мобилизира функциите на Дирекцията за интегриран подход към сигурността и мира, способностите за планиране и провеждане на граждански операции, способностите за планиране и провеждане на военни операции и мисиите по линия на общата политика за сигурност и отбрана с цел актуализиране на подходящата платформа за координиране като част от функциите за ситуационна осведоменост и подготвеност (устойчивост).

Мерки в държавите членки на външните граници на ЕС

- В държавите членки, разположени на външните граници на ЕС, се активират национални планове/мерки за действия при извънредни ситуации във връзка с управлението на границите, приемането и убежището.
- Държавите членки предоставят информация за оперативната ситуация, пропуските и нуждите на външните граници на ЕС.
- По искане на държава членка, разположена на външната граница на ЕС, Механизмът за гражданска защита на Съюза може да бъде активиран с цел предоставяне на необходимата помощ.
- В сътрудничество с Комисията и агенциите на ЕС се засилва граничното наблюдение, за да се обхванат най-засегнатите участъци.
- По искане на държави членки Frontex осигурява съдействие за засилване на провежданите съвместни операции или за разполагане на бърза гранична намеса.
- ЕАСО, в координация с държавите членки, разполага необходимите служители и оборудване, за да окаже съдействие в сферите на приемането и убежището.
- Европол, в координация с държавите членки, разполага персонал/оборудване/служители за връзка за извършване на проверки за сигурност на пристигащите мигранти.
- Frontex оказва помощ за дейностите за връщане в координация с държавите членки, като разполага специалисти в областта на връщането и организира и координира операции за връщане с чартъри или редовни полети, включително с ескортиращи и наблюдаващи лица при връщането.
- Комисията създава в държавите членки, разположени на външните граници на ЕС, регионални работни групи на Европейския съюз (EURTF) като рамка, улесняваща обмена на информация и подобряваща координацията между всички заинтересовани страни.
- На местата със силен миграционен натиск са създадени горещи точки и центрове за приемане, чийто персонал се осигурява от съответните национални органи и се подпомага от агенциите на ЕС, които предоставят нужните информационни системи за миграцията и сигурността.
- Комисията разполага служители в държавите членки, разположени на външните граници на ЕС, които да съдействат за координиране на ответните действия.
- Комисията, в координация с държавите членки, постига договореност за ключовите съобщения за публична комуникация относно кризата и използва най-ефективните средства за комуникация, включително платформата PCR, за да разпространи тези съобщения и да се бори с дезинформацията.
- Комисията, заедно с държавите членки, си сътрудничи с основните международни организации (а именно ВКБООН и МОМ) и ключови неправителствени организации във връзка с предприемането на допълнителни целесъобразни мерки в държавите членки, разположени на външните граници на ЕС, като всеки случай се разглежда поотделно.
- Комисията предоставя проектите за подпомагане на доброволното връщане и реинтеграцията за използване от страна на държавите членки.
- Въз основа на оценка на потребностите на държавите членки Комисията преразглежда и активира наличното финансиране по линия на всички съответни инструменти за (вътрешно и външно) финансиране, включително техните компоненти за спешни ситуации, където това е приложимо.
- При извънредни обстоятелства Комисията разглежда възможността за мобилизиране на допълнителни ресурси въз основа на разпоредбите на МФР, ако горепосоченото финансиране не е достатъчно.
- Комисията, в сътрудничество с държавите членки, обмисля съвместното използване на финансиране от бюджета на ЕС и националните бюджети в очакване на решение за продължаване през бъдещата МФР.
- Държавите членки, които не са подложени на натиск, могат да предложат помощ на държавите членки, разположени по външните граници на ЕС, изразяваща се в предоставяне на оборудване, материали и персонал, разполагане на специалисти, доброволно преместване на мигранти и осигуряване на служители за операциите на агенциите на ЕС.
- Държавите членки, които не са подложени на натиск, могат да допринесат финансово за осъществяването на допълнителни финансови решения, необходими за изпълнението на спешните мерки.

Мерки в други държави членки, подложени на натиск

- В други държави членки, подложени на натиск, се активират национални планове/мерки за действия при извънредни ситуации във връзка с приемането и убежището.
- Други държави членки, подложени на натиск, предоставят информация за оперативната ситуация, пропуските и нуждите.
- По искане на държава членка, подложена на натиск, Механизмът за гражданска защита на Съюза се активира с цел предоставяне на необходимата помощ.
- Комисията създава в други държави членки, подложени на натиск, регионални работни групи на Европейския съюз (EURTF) като рамка, улесняваща обмена на информация и подобряваща координацията между всички заинтересовани страни.
- Frontex оказва помощ за дейностите за връщане в координация с държавите членки, като разполага специалисти в областта на връщането и организира и координира операции за връщане с чартъри или редовни полети, включително с ескортиращи и наблюдаващи лица при връщането.
- EASO, в координация с държавите членки, разполага необходимите служители и оборудване, за да окаже съдействие в сферите на приемането и убежището.
- Европол разполага персонал/оборудване/служители за връзка за извършване на проверки за сигурност на пристигащите мигранти.
- Комисията разполага служители в държавите членки, подложени на натиск, които да съдействат за координиране на ответните действия.
- Комисията, в координация с държавите членки, постига договореност за ключовите съобщения за публична комуникация относно кризата и използва най-ефективните средства за комуникация, включително платформата IPCR, за да разпространи тези съобщения и да се бори с дезинформацията.
- Комисията, заедно с държавите членки, си сътрудничи с основните международни организации (а именно ВКБООН и МОМ) и ключови неправителствени организации във връзка с предприемането на допълнителни целесъобразни мерки в други държави членки, подложени на натиск.
- Комисията предоставя проектите за подпомагане на доброволното връщане и реинтеграцията за използване от страна на други държави членки, подложени на натиск.
- Въз основа на оценка на потребностите на държавите членки Комисията преразглежда и активира наличното финансиране по линия на всички съответни инструменти за (вътрешно и външно) финансиране, включително техните компоненти за спешни ситуации, където това е приложимо.
- При извънредни обстоятелства Комисията разглежда възможността за мобилизиране на допълнителни ресурси въз основа на разпоредбите на МФР, ако горепосоченото финансиране не е достатъчно.
- Комисията, в сътрудничество с държавите членки, обмисля съвместното използване на финансиране от бюджета на ЕС и националните бюджети в очакване на решение за продължаване през бъдещата МФР.
- Държавите членки, които не са подложени на натиск, могат да предложат помощ на други държави членки, подложени на натиск, изразяваща се в предоставяне на оборудване, материали и персонал, разполагане на специалисти, доброволно преместване на мигранти и осигуряване на служители за операциите на агенциите на ЕС.
- Държавите членки, които не са подложени на натиск, могат да допринесат финансово за осъществяването на допълнителни финансови решения, необходими за изпълнението на спешните мерки.

ФИГУРА 1

Тази диаграма представя визуално структурата на подробния план за подготвеност и кризи в областта на миграцията, който се състои от няколко нива.

Подробен план за подготвеност и кризи в областта на миграцията

